

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конт. пошт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
Діло Львів.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передпол.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4-20 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зл., Німеччині 750
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Ру-
мунії 150 лей, Болгарії 750
зл., Австрії 250 зл. Зміна
адреси 1 зол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

важливому тому, бо з її відсут-
ністю не стане на Україні організо-
ваної опозиції та азорової контини
на офіційну політику КП(б)У. Та
з другого боку перехід українців —
отже свідомого та найбільше на-
ціонально загартованого і вишко-
леного елементу — до лав КП(б)У,
повинен додатньо влібитися на на-
ціональній українській політиці тої
партії. Що більше, можна напевно
надіятися, що приплив національ-
ного елементу до офіційної партії
ослабить її внутрі, наскільки во-
на не поведе правильної національ-
ної політики. В її нутрі в такому
випадку винориться сильна вну-
трішня опозиція. З другого боку
недостачно такої опозиції буда-
те, що вона буде лише внутрішньою,
вузко-партійною і на широкі маси
українського селянства та робітни-
ства не буде мати ніякого або в най-
кращому випадку дуже незначний
вплив.

Лишається ще та група українців,
яка не йде до КП(б)У. Очевидно,
що її по ліквідації прийдеється
розвивати свою працю нелегально.
В тому випадку вона примушена
буде ще більше, ніж дотепер, скоп-
солідуватися та ще яскравіше під-
креслити свою національну плат-
форму. Тільки тоді зможе вона ра-
хувати на вплив серед свідомого
українського робітництва, а поде-
куди й селянства.

Отже ліквідація УКП. має свої
додатні та відємні сторони. Вона
може бути небезпечною не для у-
країнської національної справи, а
радіше для КП(б)У. та її інтересів
на Україні. Своєю метою досягнув Ко-
мітерн, досягнула її і КП(б)У. Чи
осагнення якоїсь конкретної мети
покривається рівночасно з наміче-
ною користю — це вже інша спра-
ва, над якою мабуть не застанов-
лялися ні Комітерн ні КП(б)У.

В. Н.

В. Н.

З російської преси.

Перший російський голос про певне
право „імпорції“ до свободи.

За п'ять майже років перебування
української еміграції в чужих кра-
ях не один десяток разів відбуло-
ся прилюдне і урочисте виявлення
нашого національного державного
обличчя. Не один раз святкували ми
роковини проголошення незалеж-
ності й соборності України, не
один раз у Шевченківські дні буч-
но вшановували пам'ять нашого на-
ціонального генія, не один раз збі-
ралися на конференції та зїзди.
І не один раз вітали нас у ці зро-
чісті дні представники чужих де-
мократій, бажаючи нам успіху в
нашій боротьбі за визволення на-
шої батьківщини. На однім такім
святі виступив з чудим і симпа-
тичним привітанням навіть пред-
ставник латвійського народу, мало
кому й відомого в Європі. Але за
п'ять років нашої діаспори ні в
одній країні, що дала притулок
українським політичним вигнанцям,
і ні єдиного разу не виступив з
привітанням, а якимбудь висловом
співчуття нам та доброзичливим
побажанням успіхів в нашій бо-
ротьбі представник демократії росій-
ської. Так само і жидівської. Вони
вперто мовчали або маніфестували
свою ворожість до наших змагань

Ліквідаційний зїзд УКП.

В Харкові почався 2. березня
т.зв. Ліквідаційний зїзд Української
комуністичної партії. Нині, коли це
пишемо, він уже закінчений. Та хоч
і не маємо ще матеріялів про під-
сумки його праці, то і без цього мо-
жемо висловити свої погляди про
них, вже на вступі вони були ясні.

Українська комуністична партія
ліквідується та зливається з офі-
ційною на Україні комуністич-
ною партією большевиків України
(КП(б)У).

На зїзді було всього 53 делега-
ти УКП. За те був він обставле-
ний незвичайно шумно. До поче-
сної президії вибрано між іншими
Зіновєва і Петровського. Приїхав
для зїзду від КП(б)У зложив голо-
ва українського уряду Чубар. Оче-
видно, склалося це не випадково,
що голова уряду заступав КП(б)У
і вітав ліквідацію. У своєму привіті
Чубар сказав такі замітні слова:
„Комуністична партія большевиків
України приймає вас до своїх лав
не формально, але як дійсних ре-
волюціонерів, дійсних большевиків-
комуністів. Треба досягти того,
щоби після злиття було

більше єдності та продуктив-
ності в нашій революційній роботі.
Нехайже ваш зїзд допоможе тим
членам УКП, що ще вага-
ються прийти до лав КП(б)У,
щоби зміцнити її революційну ро-
боту“.

Наведені слова Чубара кидають
аж надто великий світ проміння на
внутрішні відносини в партії Ука-
півців. Між ними є такі, що не хо-
чуть вливатися в лави КП(б)У.

Підходячи до цілої справи лікві-
дації зі становища КП(б)У чи на-
віть зі становища Комінтерну мо-
жна погодитися з рішенням цього
останнього, бож існування двох
комуністичних партій в одній кра-
їні слід вважати аномалією. Та вся-
ка аномалія має свої глибокі при-
чини. Вони нам відомі. КП(б)У
остаточно добилася ліквідації своєї
небезпечної суперниці на Україні
і тим самим позбулася грізної та
небезпечної для себе опозиції. Та
опозиція була для неї тим небез-
печнішою, що була комуністич-
ною.

З нашого національного стано-
вища слід вважати ліквідацію УКП.

Я не анаю жидівської преси, але щодо російської, то вона від правого до лівого крила і тепер невинний наступ на українство — часами в невідомі алузгарні і непристойні форми. Єдине майже виключення з російської преси уявляє собою хіба паризька газета „За свободу“ яка хоч і дуже обережно, але наслідком засади підняти голос в оборону національних меншостей у Польщі або кинути докір своїм Росіанам як їх чорносотенні нахили в національних питаннях. Правда, на сторінках російської вощавської газети ми читали недавно заяву одного з редакторів, що український народ не бажає жадної самостійності, що ідея незалежності України це наслідок „інтими“ Івана Мазепи та інших гетьманів, а потім — купки інтелігенції, інспірованої... Австрією; але газета давала разом з тим можливість Українцям вільно спростовувати ці інсентивні і виступати в оборону своєї справи. Тепер вона пішла далі і амністида на своїх сторінках статтю, яку ми, Українці, ні в якому разі не можемо і не повинні обвинувати дованчою. Нічого подібного ми з московських уст ще не чули. Цей ширий і чесний голос в чужого табору не зупиняється перед тим, щоб різко й отверто заплямувати лицемірність російської демократії в національних питаннях і заманіфестувати, що правда і моральна краса сучасної боротьби за ліпше майбутнє не на стороні Росії — білих, червоних, чорних, все одно яких, — а на стороні тих меншостей, що їх знову Росія збирається поглинути во імя ідеї єдиної і неподільної владні народів.

Автор цієї, прямо скажу, незвичайної, як на російську газету, статті Юрій Ліперовський був шми диями на панахиді, що її відправляли в православній мітрополітальній церкві Грузини в день національної жалоби. Молнився за національних героїв визвольної боротьби.

„На панахиді“ — пише Ю. Ліперовський — острим грузинської колоди було чкало України. І згодом не було представників російської еміграції.

І це було „близько“ боляче тому, що наперед, чи не було випадкового.

О, ми глибоко декларуємо гини свободи, коли починаємо жертви бошавського герою і само собою відомо, ні рі, коли бажавмо визволення нашої батьківщини! Але... але для нас чужий є патос свободи взагалі. Ми давно зробили перевел свох козакських поранів і здебільшого вже соромимося наших веселих настроїв у дні беромови революції.

Такі ми можемо захоплюватися патріотичною фігурою Вільгельма Телля і з чужим горозити про святему „остальному“ Гарибальді. Але зрозуміти само-

ствіння України або борятися за незалежність Грузії ми не в стали.

По зомітти спав, якщо мова йде про чужий, до далекі Італію або мавену Шваїцарію і різноманітні, коли ми, великий Росії, потрібні чорноморські порти, бакинська нафта і т. ін. а шкел до цього загрозують „беглуді мрії“ хахлов та інших инородців.

Ми били олімпіти Грузини за їхне повстання проти бошавського владу, але зрозуміли, що вони бовітас не тільки проти бошави алаки над ними та проти її представників, але й загалі за незалежність самі мітчи, цієї найкращої пелли в російській короні, — ми не хочемо або... не в силі.

А коли ми це зрозуміли, то по суті не було дуже серйозні на бошавщині за те, що вони загрозили такі неповадні Голузи під назві Москви і... ним збовади таке потрібне нам „Заказка“ але так часів, коли, ніде повачу бошавщини владі, ми неможливо у зальнені батікшину та заведемо там нові, інші, поведок повернувши до життя добрі старі часи.

„Цей народ, що втратив патос свободи“, — майбутнього неча. А як що кинути білизні до серця ці вигоди помил людської душі, то йому так само доведіть поруч до свободи та незалежності до насиль, алаки воноб не йшо. І він підійметься проти свого-ж народу, якщо цей народ стане гнобителем другого.

Я певний, що навіть П-оторопов та Горемікин¹⁾ найшліпше моїли про свободу. Отже і нам треба зробити вижолки. Або а-кортити з нашого століччя слово „свобода“ і домагатися повалення бошавщини просто для того, щоб захистити владу в свої руки, але тоді ми мусімо відмовитися від деклямації про свободу при боротьбі з бошавщинами. Або ми мусімо бути послідовними до кінця в визначно символі вільної свободи, себто визнати і за інших підвладних бошавщині народи право самим керувати своїми справами.

Або — або.

По сеседній лише фаталь та заміна одного вима на пруті. Чаровного на білі або тьохкольорве, як що не просто на чорці.

Але чи не всеж однаково для підземних народів, якого кождо? Явно нахвалує на нехоті їх план, як що на зміна владі не протісе ім план по своїм бажанню будувати своє життя?

Отже і ми маємо, що в ці жаміби дні Гриві, Уматині Яні, ставочне ітмілі еміграції безліччю нистийліше віжнате — російських емігрантів. У них відлібали все, але в них негасимим вогнем горить патос свободи.

Я навіть тут характеристичніші уступи зі статті п. Ліперовського, і читачі мусять визнати, що такої мови з уст сучасних Москалів вони ще не чули. Не диво, що автор, як ми повідалися, одержав вислів здивування та широкі подяки від багатьох Українців, в той час, як на редакцію, що амністида статтю п. Л-го, посилалися зловілі стріли з різних кутків російського табору.

Само собою ясно, що газетна стаття нічого не змінить і змінити

*) Царякі містотриакціоніри, коли сиділи в келік Петропавлівської фортеці, але з цього не випливає, що вони були апостолами свободи. — О. С.

не може. Череп кілька днів вона забудеться, але вона цікава, як той випадковий промінь, що наочно виявляє глибину темряви, серед якої являлися. До цієї пори те, що ми говорили і чого домагались, було в очах наших ворогів-чужинців виявом „українського шовінізму“, алаж і найдавніший Москаль не визнає п. Ліперовського „українським шовіністом“.

Інде іра. Ол. С-ний.

Найкраща жінка

зискус на принаді, подаючи своїм гостям фіджанку запашного чаю.

В чаю також тайні оживлених розговорів.

Юлій Майна,
р. о. 1862.

1600 1-1

Розв'язання т-ва св. ап. Павла.

Дня 10 п. м. дістав голова священного т-ва св. ап. Павла о. В. Саворський отсе писмо з дирекції поліції:

Prezydent Dyrekcji Policji we Lwowie. L. 1143/pr.25. We Lwowie dnia 5. marca 1925. Do Szanownego Zarządu „Stowarzyszenia św. Pawła“ do rąk Przew. Słow. Wielebnego ks. Włodzimierza Sadowskiego we Lwowie, ul. Korniańskich, 1. 1.

Województwo lwowskie re kryptem z dnia 26. lutego 1925 l. 100/925 p. leciło oznajm. że na zasadzie § 25 i po myśl § 24 ustawy z 15 listopada 1867 Dz. p. p. N. 134 rozwiązyje „Stowarzyszenie św. Pawła“ we Lwowie za przekroczenie statutowego zakresu działalności.

Na podstawie bowiem przeprowadzonych dochodzeń stwierdzono, że stowarzyszenie św. Pawła, wystosowało do Sekretariatu Generalnego Ligi Narodów w Genewie memoriał, w sprawie rzekomego prześladowania księcia i kleru unickiego w Polsce, w którym sformułowało zarzuty przeciw Rządowi Polskiemu i jego organom w sporób bezpodstawną, tendencyjną i nieprawdę wy. Fakt przeto, że memoriał ten o charakterze i celach wybitnie politycznych a ponadto skierowany do międzynarodowej instytucji politycznej, zdzieleny został przez stowarzyszenie statutowo a politycznie, uw. ziny być musi za przekroczenie zakresu działani statutem określonego.

O tem zawadamia się Szanowny Zarząd z nadmienieniem, że od tej

decyzji wolno wniesć rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, który podać należy w ciągu dni 14. Począwszy od dnia następnego po dniu doręczenia.

Dyrektor Policji Reffender.

Для пояснення значення, що Виділ висіт гадане представлення до Ліги Народів на основі § 2. свого статуту, який дозволяє йому: „займатися всіми справами, що дотичать гр. кат. церкви й духовенства“.

Наведенням розпорядком поліції не може припинитися розпочате організації нашого духовенства. Виділ старается за оснування нового товариства (св. ап. Андрея). Рівночасно вносить рекурс до Міністерства. Службовики мусять даліше організуватися.

Справа „заяв“ (розв'язаних „Нивою“) мусить іти також даліше своєю дорогою. Цими днями ми дістануть деканати писмо в справі конкордату, котре мусить негайно погодити і преслиати на вказані руки.

Ревізії й арешти в Рогатинщині.

До справи дир. А. Крушельницького

Телем шліпо виходить на як спростати причину тисимого арештування дир. Антона Крушельницького. Ця ділянка просто сепаратна істотна. А саме державна поліція в Рогатині, що директор української гімназії Антін Крушельницький писав у 1920 р. з Відня до Городища 69 кн. бошавщинської біблії. Крім того та сама городищенська державна поліція доносила, що А. Крушельницький реквізував у Відні в 1920 р. бошавщинський експ. п. з. „Не з'являючись“. Воно, що А. Кр. спротивлявся Польським у Городищі в 1918 і 1919 р. багато втрат у життя зорочило і мавсти. Дістання це відомлення городищенської державної поліції, комісар державної поліції в Рогатині Гайда заваж з особною А. Крушельницького роз'яснення в селі Рогатині бошавщинських місто як раз у тому час, коли дир. А. Крушельницький приїздив до рогатинської гімназії. Розпочавмо неосві реалізу по селах. Нарешті реалізу у народних установах, у академіях та тих, що перед кількома літми виступав в Америці та в Селі уходячи з „наслідків“. Ревізії не викладала, хто розпочав наслідок. Та жетакі не відомі розпочав про вигнання і дістання від митом злочину головної згоди до митом окружного суду в Беромові дні 21. до того 1925. отсх осіб з Рогатини.

1) Антона Крушельницького, директора української гімназії в Рогатині, який пошлю до державного папостоу і до заводу Кураторії приїхав дні 2. до того з Відня до Рогатини і обиди пошлю до

М. ВОЗНЯК.

Шевченко й княжна Репніна.

Шож тягнуло Шевченка до мочемордів? Не можна заперечити, що між ними були адеморалізовані, зіджені безчинністю елементи. Але на загал пова мочемордів була впливом хорообливих обставин часу з поділом людей на лавів і кріпаків, а душною гітучною атмосферою, коли освічена благородна та свободолюбна людина не могла найти виходу для своєї ініціативи й енергії. Нема сумніву, що між мочемордами було багато освічених, благородних, ширих і свободолюбних одиниць, котрі зі своїми кріпакими обходилися людяно. Ось як друге ренно заважувало при товаришуванні Шевченка з мочемордами. Означе зазвасте, найважливішою причиною товаришування Шевченка з мочемордами треба шукати в чім іншому: у духовій самітності Шевченка. Випулений із кріпакства селянський син відбісся від своєї найближчої родини, що далі жила в кріпакській ярмі, а не міг ужитися в панську атмосферу й завис між панським небом і кріпакським пеклом, спочуваючи останньому всією своєю поетичною душою. Таким робом приставши з мочемордами, Шевченко ствердівся залити хробака своєї самітності, зважав лік, що приніс йому декі користі, які зували від товариства з благородними, освіченими й свободолюбними людьми, але далеко фатальнішим був у алах наслідках для всього дальшого життя Шевченка.

В тім самім 1843 р., коли Шевченко поробив знайомости з усякими мочемордами, зазнаюмився він з родиною князя Репніних. Як оповіда вже в своїй старості княжна Варвара Репніна, Шевченко від першого разу зробив на князя Репніних дуже симпатичне враження. Він держав себе скромно, просто, але з великою гідністю; в нім не було ні амагання чванитися своїм поетичним покликанням ні бажання приграватися під загальний тон. Зразу він був дещо адержаний, але простота й сердечність, що панували в гостиннім домі князя Репніних, вплинули на нього користно: його змішання проминуло, навіть відчувалося, що його оточують добрі люди, котрі симпатизують із ним, він очевидно осмілився, заваж ожалену розмову й трохи не того самого дня почав співати українські пісні, сяко-такі акомпанюючи собі на фортеп'яні. А відомо, що Шевченко по містечки співав українські пісні й що його спів викликав глибоке враження. Згадуючи про спіл Шевченка, княжна Репніна говорила, що цей спів задибував її своєю глибокою ширістю, що м'який, пронизаний сумом голос Шевченка по неволі переймав наскрізь душу *).

Перший раз приїхав Шевченко до Яготина за понукою діда-мешената Грицька Тарновського, що замовив у Шевченка копію з портрета кн. Репніна, а приїзді Шевченка до Яготина приятель Репніних діда О. Канніст, що

в нього тоді наш поет гостював. Другий раз заїхав Шевченко в Яготин у жовтні й ця раз прожия там до 9 (21) грудня; маршіл трет його гостиня, тягнулася від 23. грудня до 10. (22) січня 1844 р. Крім загаданої копії він малював ще портрети малолітніх дітей кн. Василя Репніна, брата Варвари, а також два портрети самої княгині Варвари **).

Репніні, що зумили залучити з собі роздвині аристократизм із духовим аристократизмом, із високими ідеями й почуваннями, відразу потопили оцінити внутрішню вартість Шевченка й з огляду на неї поставили нарівні з собою боушого кріпак. З окрема зайшов Шевченко в приязнь із перагоною й розумною дочкою князя, Варварою Миколаївною, що не добула на суспільні пересуди, сміливо протидіяла йому через соціальну прірву, яка їх розділяла, й стала близьким другом, сестрою і леленим сумлінням поета — каже Стожарович¹⁾.

Менше-більше характеризували події як Стожарович, аж до 1916 р. й інші дослідники життя Шевченка його відносини до княгині Варвари Репніної. Повну ясність у характер відносин Шевченка й княгині Репніної висловлює в 1916 р. Гершензон, видавши назву матеріала до цієї справи.

(Продовження буде)

*) М. Гершензон, Т. Г. Шевченко і кн. А. Н. Репніна. (Русские Проклятия. Т. 2. Москва. 1916. стор. 180—1).

*) Київська Старина, XXIV, стор. 3.

*) Н. И. Стожарович. Первая четверть года жизни Шевченка (Київская Старина, т. XXIII, ст. 3)

ОСТАННІ ВІСТІ.

Союз Народів.

На засіданні С. Н. 13. III. промовляв д-р Бенеш як представ. чехословаччини і як спонсорів-партнерів у справі розроблення і женевського протоколу. Завинув як протоколом. В справі представників Англії зазначив, що не усувається від екологічного представлення. Рада С. Н. відіслала на прохання Бенеша: 1) відіслати до VI. заг. засідання англ. делегації і представити її справи на денний порядок засідання. 2) Відложити всі пропозиції прайм до хвилини коли VI. засідання займатиметься у цій справі. Чемберлен згодився на резолюцію Бенеша.

Рішення в справі Данціга.

В справі державності Данціга Рада С. Н. рішила, що Данціг означено окремим у версальському договорі як вільне місто. Справу покласти в доповідь до червня з проханням опінії гаскського трибуналу щодо важності рішень в комісії.

Порозуміння між Англією й Німеччиною.

Після промови Чемберлена виступив Штрессман енуційною, якої виходить, що м'ж Лондоном і Берліном є повне порозуміння щодо договору п'яток. В справі с. г. голландії заявив Ш. що вони не є згідні з принципом про самовизначення. Німеччина змагає до зміни границь на основі 19. уст. статута С. Нар. Німецький уряд має за собою весь наряд. Штрессман заявив преспт. „Кельн. Цтг.“, що справжній мир буде шойно тоді,

коли границі над Реном пильнуватимуть мілітарно всі наїтантосовані. Англія й інші краї не є схильні гарантувати с. г. границі Німеччини, створені версальським договором. Коли уст. 19. статута С. Н. виконати, можна змінити, то як можна жидати від Німеччини, щоб вона зреклася на все покликання на цей уступ.

Вибори в Єгипті.

Райтер повідомляє в Каїро: Подіями є 147 нислідів і 214 виборчих мандатів. Сторонником Заглюля б. ші одержало з цього 53 манд. Заглюль паша вибраний.

Бенеш посередничить.

З Женеві повідомляють, що Бенеш згопився посередничити в погодженні становища Англії й Франції в справі женевського протоколу.

Чемберлен про гарант. договір.

Чемберлен прийняв представників загр. преси. На запит, чи підкладаний договір п'яток держав є регіональний, відповів, що це справу треба ще обговорювати. Англія візьме радо участь у кожній мирній конференції. — Таймс" повідомляє, що в Фланції, без огляду на заперечення є зм'ягання відвернутися від Сходу й шукати помічі на Заході. Фінансову підмогу польській армії на міжнародній терені вважають неможливою.

нижній є численні фотографії, головно з часу побіти Т. Масарика на Україні. Ця прокламція кишка дає можливість зрозуміти й експонентів олігархічних і життєвих, поглядами й діяльністю през. Масарика і уявляє собою таку велику цінність, яку важко оцінити в рамках короткої новини.

— „Великий Львів“. На позавчорашньому засіданні львівської міської ради рішено призначити до громад м. Львів цим же львівським громадам, а то: Каспрів, Голоско, Замарстинів, Звонів, Кульчицький, Кочувів, Білгородів, Сигітків, Козельців, — разом простір 29 км.² з 31.000 мешканцями. Мисля рада вважала одностайно рішення, щоб цю її ухвалу об'єднувала на противі найбільших міських. Присяжники підлязалих громад з більшістю українського населення до Львова з його польським шовінізмом, було давньою мрією всіх львівських „національних організацій“. Зрештою, сам референт цієї справи на міській раді не скінчив головної інтенції претензії: приведення цього діла — він казав буквально — є необхідне з огляду „національних“ культурних, санітарних і господарських. Давши їм доказувати, що „вигушених названих громадах під господарський вплив управи міста, скріплюється атракційна сила „жизнолю польського“. Очевидно, що під культурним, санітарним, економічним господарським оглядом підлязалих громадах на такий операції не зникають, лише ще втрачають. Ніякий інстинкт у нас не приймає дієвості Львів робити не буде, бо не має грошей і не дозволяє на це неохайна й бездіяльна магістратська господарка; зрештою — досить поглянути на санітарні умови в центрі міста, на міській тротуарі, вулиці і т. д. Під господарським оглядом відносини зміняться на стільки, що на всі пошуків громади буде належний важкий такий міський податок, як і п. Націоналістична діяльність потрібна на ріжні „національні райони“ (але три тексти і т. д.), а крім того буде пронесено на ці громади борг міста Львова. Тиради про „великий Львів“ є пустослов'ям громадським. Розбудова міста є питання далекої будуччини. Під її прапором міська рада зробила односторонній інтерес, якого суть — дальший похід шовінізму.

— Виставка графін Олани Кульчицької. У вітніні книжки Українського Педагогічного Товариства від Руської вулиці виставлено невеличку „бірку графін Олани Кульчицької“. Графіня — це виставний творець Кульчицької найкраща й найпопулярніша карта. її тоні офорта, гарно композиційна форма й красна декоративність була в свій час об'єктом на срімму таї містечкового життя Галицької України до нині осталися вони живими під оглядом техніки, яка вимагає від артиста не праці, але саможертви, не калічу як про велику містечку культуру. Як кожда нова чи змалювана до відродження вітні містечка, так і репродукційна графіка, в першу чергу станула до боротьби з опірністю матеріалу. Не диво, що й дещо-

риту Кульчицької зразу змагають до технічної досконалості і са бода вроду (класичної небажати), щоб поборовавши матеріал сати по висоті стилю (Венец, Літ, Осім, Зима). Студю, який найкраще відповідає душой структурі Кульчицької. Технічна досконалість, вишуканість композиції на те тільки, щоб сати їх опанувалим, усувають тут на заміні пали супроти цінності композиційної гармонії і відповідності образу. Невеличка збрка графік Кульчицької, — не наче шпильки, крім яку можемо відгукнутися в таймичі творчості тої талановитої й високої культурної артистки. Шасналі ті, що не дивлячись на нинішню фінансову скруту зможуть назвати ту чи другу голівку Кульчицької власною і в затишні свого дому нести стожене срібло безцінності око тиня жемчужинами наїтнішого і в праї з тим найбільш пристойного з мистецтва.

М. Г.
— З нагоди ювілею д-ра С. Любича нагадуємо свої помітки: 1) Т-во „Львівський „Вояк“, 2) Т-во ім. Мик. Лисенка у Львові, 3) Т-во „Бандурист“, 4) „Перемиський „Вояк“, 5) Станіславський „Вояк“, 6) Стрийський „Вояк“, 7) Галицький „Вояк“, 8) Муз. школа в Стрию, 9) Філія муз. т-ва Лисенка в Станіславові, 10) Вис. муз. Інститут в Станіславові, 11) 369 учнівський Вис. муз. Інституту Лисенка у Львові, 12) Елець Вис. муз. Інституту у Львові, 13) Укр. Інська Консерваторія і висша муз. школа в Нью-Йорку, 14) Муз. т-во „Гри Українські“ в Парижі, 15) Муз. педагогічний виш в Празі, 16) Т-во „Кобзар“ в Празі, 17) Рада Українського Педагогічного Інституту в Празі, 18) Митрополит Андрій Шептицький, 19) 369 учнівський виш. гімназія у Львові, 20) 369 учнівський філія екал. гімн., 21) Український Жіночий С-мінатор в Стрию, 22) Філія учнів. Громади в Стрию, 23) Український Громади в Перемишлі, 24) Український Інститут для дітей в Перемишлі, 25) Учн. абр. діточ. семінарії і гімназ. УПТ, 26) Літн. „Рідної школи“ в Стрию, 27) Т-во „Прогресс“ у Львові, 28) Наукове т-во ім. Шевченка у Львові, 29) Філія т-ва „Прогресс“ в Стрию, 30) Українське Студентське заїзднік земля України, 31) Українська Висша у Львові, 32) Кооперативна Український театр у Львові, 33) „Сокіл-Батько“ Львів, 34) Центр-Сюз у Львові, 35) Бурса реміснич. у Львові, 36) Сюз українських реміснич. українців у Львові, 37) Сюзний Базар у Львові, 38) Сюз Українок у Львові, 39) Т-во „Зоря“ у Львові, 40) Т-во „Дністер“, 41) Редакція „Літ“, 42) Редакція „Українського Голосу“ Перемишля, 43) Проф. Безбородько Тернопіль.

— Святочний вечір в честь Т. Масарика з нагоди його 75. ріковий уладала чеська колонія у Львові в самий Красківський готелью дня 7. ц. Річний реферат відомості місцевий чеський консул п. Штірлі. Поодиноко тої програми виконали хоромі співи під умовою диригенту М. Зули (Чеха, диригента міської опери), соля чини М. Яновий, М. Зули

і пірншого співака Кошарка та деякі жиди. Настій був святочний і бурхливий. Часом чимало гостей з інших європейських міст. Зі запрошення Українського д-ра. Василь Баранський і д-р Іван Боні.

— Запам'ятайте ніч! Як там доноситься з 20-гобичного повіти, так само старості споглядають, що дитинство голом на терені засадив мотульки на сніг до старості подати не випадає до 2 тиж. Дитн. вісено почав 25/00 тижн. підан. „отж“ на самі стінні білі селені, вч. 100.000 м. Тимчасові цілі „запам'ятайте“ суми, яка факт з ц. є лише сім'ю н-ю планет, чинить як двогобичний повіт лише 30.00 зод. Іншими словами: це найкраща фінансова операція, яка адалася міністрів фінансів Габсбургів.

— Славянський хор у Станіславові. 10. ц. м. відбувся в Станіславові концерт Славянського хору під дириг. О. Ротмиского. Програма складалася з славянських пісень і відіслана була з величезною силою. Всі пісні були виконані надто на м. Іваном „Жоліва“ Рендіського, в якого б. л. слухачів несподіваної твора. Дуже добре була виконана „Бандура“ Давидовського з гарним відбором солістів паші Ленчиків і Скочасів і паші Балачича, Палачика і Буцького. Гарно була зіспівана „Буря“ Завадського, не відзначено звуковий контраст паші Балачича. На показаний згадує заспівує три Шіата (п. Ленчиків, Палачик, Рендіський). Виступи пої дальшій собою прайм Слав. хор в н-шньому срімному голосовому складі може стати одним із крашних хорів у нинішню країну. На другий тижень Слав. хор концертує в Коломиї.

— З театру. В неділю 15. ц. м. театр повторив дії останніх прем'єр, а то по. по. п. 10. 3-й т-во „Ноктюрн“ опери М. Лисенка і „Горе баблям“ опери-фарс, а вперше ефектну оперу О. Димов „Снігівий сніг горі“. — В субіту 16. ц. м. неділю 15. ц. м. дає театр 2 вистави в Ходоріві, описи відізнає театр на 4 вистави до Жидачів. В Жидачіві 16. ц. м. „Княжна Чардаш“, 17. ц. м. „Бандура“, 18. ц. м. „Троянда“, 19. ц. м. „Лілія“. В днях 20. і 21. ц. м. дає театр по 1 вистави в Дрогобичі і Стрию.

— Навчає сирітківських дітей і сирітківських дітей розпочинає 27-го марта по і трітіймій олімпіаді 2 рази (по 2 години) в тижень. — Вис. підлягають в Управі діточої школи ім. В. Грінченка від 11—1 год. кожного дня. — Урава промислових кірси.

Чи Ви знає в членом Кооперативу „Рідна Школа“? Як ні, то пишіть негайно! Один улія (паш) 3 зод. число улія невідмінна. Вископа 10 гош. Залач приступлення номка сдари нати в кожному Кооперативі У. П. Т. — Пишіть і пошліть гроші на адресу: Дирекція Кооперативу „Рідна Школа“ Львів, Ринок, ч. 10. II. пов.

Зі спорту.

Друга прогулянка „Карпатського Лещетарського Клубу“ до Зелемини-Славська.

Другу прогулянку в гору уладили К. Л. К. в дні 1. і 2. лютого ц. в. 36/36 і вліз в нехило 1-ого г. 710 з соловою дірпа. Усі учасники прогулянки збралося трімаїти, з того тин паш. О год. 12. в полудне приїжджало до Славська. В Славську на стадії повно польський лещетарі оціноків приїждж, учасників курсу лещетарського з Львова. Звертаються до нас в душі, що ми Голки, але сумний струна їх замі, коли почли уклінську мову. Неузале диво. Українці! лещетарі, ще й до того в Славську. Не могли прайм повірити: підходять нас і асіа стоїм, виникують нас про па й т. і відходять з переконанням, що ми такі Українці. Так же було з місцевим населенням. Люди не повірили ніколи і тепер, що існують „маркше“, котрі говорять українською мовою, бо як бачиш, такі українці, а на наші запити відповіли „жидека“ зблизкою до „настаново“, а дучи, що ми підходимо їх.

Цим разом Славсько маламо. Підне мортір сніг, а вітат дош. Годі нам було сидіти бездіяльно: тож пошлювали кучки, пошлювали лещетарі і шили на поблизкі зїзда, злавом з посередньої прогулянки.

Про справу на морі сити не було б. біли, тому сумно вертілись ветером до пріорту в Зелемині. Зате другий день дав пошу рекомендації на попередню неадачу. Високий сніг і злавом лещетарів. Рано поділялися учасники прогулянки на дві групи: одні вправляли на близькі зїзда, друга вправляла в довшу дорогу через врт до Гребенка. Залучаються на гарнійшій зїздах, німці вїшли ми на чудовий сніг, з якого простягався широкій вид на Гребені, Зелеминку, Тухло і жиди Маківа, Зелемини і Палачик. По довгому відпочинку сїдула злавом до тинної домі. На жаль, треба було ще того ж дня вечером вертати домі.

Хоча багато членів добувало лещетарів

дєктора, звільнившись виключно службовим злиттям. Забрали з нього три числа „Культури“, два числа „Підприємств“ і два числа „Культури“ змисли олю паштою в 1924. А нїчїса „М. а. і. г. о. п.“ і перемиску з видавничим товариством „Чайков“, „Земель“ і „Об'єднання українських студентів“ у Львів.

2) Ярослав Цимбаліст, гімназ. абітурієнт.

3) Климентин Цимбаліст, центральн. 4) Юліана Фоминич, студентка музичної школи у Варшаві. (Пов. ремізі, забрано з фотографій) часом учасників до студентства і лоти з тинсто-2-го інтернату. Подіється членим, що Юліана Фоминич є музичальною ділянкою і має у себе якотину чеських гімнів).

5) Олександр Каспрік, що учинив б. мис. гімн і в Рогатині і Голоско.

6) Микола Товстог, го-позар — обидвох з „Сюжетом“ пош. Пов. ремізі, забрано з фотографій „Варшаву“ і „Кічку“ „Нам прайма“, та лист, котрий Каспрік сам до себе написав.

7) Іван чи тобачка Клімчак 45-літнього господаря з Юзівки. У нього паш. ремізі забрано пашку з фотографією Роми Покосевич і 8 злоток української книжки без початку і кілки і без замічення злати, дати та місця видавництва кирилиці. Прічч паша з Гринч. Клімчак „серед б. ш. ліска з Америки і її повзати призначити порохом лежали в шифі. На запит позначки, що він робив в Америці, відповів, що не обиди нічого, а тільки златилося до українських вітків, польських та ковалістичних мітінгах. Та відповіла була відставною аташю господаря-аналіфабета під амітотом тинною коммуїстичної пропаганди. Відставляючи „омісних людей до армії, підкомісар Габі відготилих донесення, в котріх добуло перепеласи зміст 58-и 58 ц. і 59 ц. 6) ак. На закладе „масуних проти ведення вступного слідства за голівку злату і протч слідчого арешту Радн. Палати округного суду в Березині неперікла, що він прайм. суд в Городенці, ані око. суд у Коломиї не веде проти А. Кр. нікого дохочення та не шукє за ним і що на терен Рогатиничч неча з ним жатної тини і тому дня 2. III. 1925 вирішила призначити вступне слідство і ухвалити слідчий арешт щодо осіб Коуцького, Ярослава і Климентин Цимбаліст, Клімчак і Каспрік, залучуючи в сніг вступне слідство і об'єднувати вшеш щодо осіб Юліана Фоминич і Микола Товстог. Проти звинувачення 5-ох підслуханих златосів прокуратура зазначила до слідчого суду у Львові, а протч відмовою ухвали Радної Палати Фоминич і Товстог рішох зголосили зазначити.

В новітніх справах інтерв'ював у Бер-жанах адвокат д-р Захадний, а комітет допомоги політичним в'язням доставляв їм їжу, харчі і лектури.

У Львові в апеляційній суді інтерв'ював адв. д-р Роговський Баниский.

Суд апеляційний постановив на сесії 10. ц. м. рішення Радної Палати Округного суду в Березині і зареаці телефонічно муніципалі на волю д-ра Антона Крушницького, який, як і відомо, в останній тижень, вже повернувся до своєї посадовчої праці в Рогатині.

Хоча сам д-р А. Крушницький твердить, що з ним проводились у тюрмі виключно людино

і хоча об'єкція цієї фатальної поведінки трівало лише кілька днів, всеж таки факт залишається фактом.

ОКУЛЯРИ найдашавша Львів Шаль і Айхлер, пл. Маріївська 7.

НОВИНКИ.

— **Конфискація.** Вторгання (57) часно „Діа“ скаржилося на два уступи першої статті в. м. „По двох роках“ і на інформаційну замітку про надзвичайні за Волин проти акції шкільного публіцизму.

— **Грабують у білий день.** Грабів на вулицях Львова у білий день є ший будинок жидиш. Кілька дня тому на вул. Вітентого Поль мала жидка заручинка на Лавру Шпелер, викав ій ручну тобину в уті. Вона такий самий випадок трімаєся одної заміт. урядовий Станіслав Кухер на вул. Ченстоховській: жидиш Т-во жидиш II жидиш за голом, жидиш з рук тобину й уті. Одним словом: і жидиш відомий.

— **Ураїнци — Масарини.** З нагоди 70-літніх роковин життя през. Т. Масарика привітав українська громада видав велику (на 486 стор. величезну) прокламативну книгу: „Т. Масарик“ — „Добрий жидиш“. На зміст склалися коротке перекладне слово, мис О. Овеса, жидиш Масарика складний Н. Григорієм — Німці, науковий парс проф. д-ра Яреми, стаття М. Шаповала і жидиш з усіх найкращих творів Т. Масарика. До книжки додані біографічний виключно творів Масарика та їх переклади, ілюстрував жидиш І. Мозалевський. Крім того в

раз нього прогаряного спорту і багату срі-
гу зтоварили на лізках, то всі вертали з пі-
шки ногами і дошками та гарячим спо-
чинанням в душі.

Ю. С.

Кавказький Лешетарський Клуб про-
домовив, що припини свої діяльність
відбудувати в суботу 14. березня о год.
6. го год. в селі Української Захорони,
Русака 3. 1. год.

На сьогоднішній день закінчили
своєго роду роботу і пави праці на буз-
аче, тому Вадія просить членів о численну
увагу.

(жж. Л. Шенарович В. Розжаківський
голова секретар.

Відозви й комунікати.

В справі школи СС. Василіанок в Яво-
рові.

Ратуємо нашу українську школу!
Школа може не зникати рідна шко-
ла в таких тяжких обставинах, як під ни-
шню злиду. Всім відомо, які заступи у
національному вихованні української ді-
твори молоді вчителі Сестри Василіанки,
а особливо Інститут і школа СС. Василі-
нок в Яворові.

Монастир СС. Василіанок в Яворові
найстаріший в Галичині, бо оснований 1623
р. і там отворена перша в Галичині укра-
їнська дівоча школа. Ми вона так розви-
нулася, що тепер обіймає цілу низку
школи і літучу університетську семінарію, а
крім того удержує й Інститут.

Від 1914 р. посідає учительська дівоча
семінарія в Яворові право приналежності.
І вже тоді показався кожен потребує по-
ширення будинку. Вони відносили не до-
зволили на це. Коли ж тепер крім учи-
тельських семінарій а 4-літніх продовжено
на 3-літні, а школу правд а 4 клас на 7
клас, побудова шкільного будинку є та-
ка важлива, що від того залежить існу-
вання самої школи. Треба ще додати, що
число учениць в дівочій школі СС. Васи-
ліанок в минулих шкільних роках 1924/5 дій-
шло до 250, а певно було би 2 або й 3
рази більше, коли б найшло відповідне
приміщення.

З огляду на те, що монастир СС. Васи-
ліанок, який і так весь свій дохід з не-
маленького господарства віддає на школу,
не є в можливості власними силами підняти
кінцевого розбудування шкільних заве-
день, відси ж комітет звертається до
всього українського громадянства з горя-
чим закликом, попросити СС. Василіанок
в переведенні відповідних адаптацій і тим
самим з утримування школи.

З огляду звертається комітет до Все-
українського Отця, щоб послішли в датка-
ми на ту велику народну цінь, чи то від
себе, чи то від своїх парохій.

Надо комітет звертається до батьків
дітей, які одержують навуку в загальних
школах, а також до давніх вихованок
яворівського Інституту з проханням розви-
нути як найкращу вітатину на збірках.

В надії, що українська суспільність, а
особливо Всесвітній Отець, зрозуміють
вагу цієї справи, поручаємо долю яворів-
ського Інституту і школи СС. Василіанок
патрістичним пошуванням жертводавців.

Датки і збірки переписати на руки Ігу-
мені Монастиря Емілії Тимочко ЧСВВ.
в Яворові.

С. Емалія Талочко ЧСВВ, Ігумені мона-
стиря о. Михайло Лев, декан і голова
комітету; о. А. Золотий директор дівочої
семінарії; о. Михайло Телес, прокуратор
монастиря Яворівського Рудницького-Філіпово,
секретаря; о. д-р Т. Галуцький ЧСВВ,
ординарський комісар СС. Василіанок
журналістський літератур; о. Лев Левицький,
прото Яворів; С. Емалія Полюшко-
вич ЧСВВ; Андрій Моренко; Іванна Па-
рова.

ОПОВІСТКИ.

Український Театр М. Стадницького.

Ходові.

В суботу „Троєчка Стамбулу“.

В неділю „Горе бабям“.

У Львові (вч. Шашкевича 5).

В неділю 15. п. м. год. 3-тя (точню).

„ЮНОКІНІ“ і „ГОРЕ БАБЯМ“.

Вечером 7. год. „СПІВЕЦЬ СВОГО ГО-
РЯ“.

1-1

Український Театр під дир. І. Когут-
лика.

Гусити (св. „Проксія“).

Субота 14. III. „Пейсакота Нік“.

Неділя 15. III. „Чоловчине“.

Василіанки (св. „Проксія“).

Субота 14. III. „Возрождені“.

Неділя 15. III. „Завдання музикантів“.

Дирекція Театру повідомляє III. м. Гро-
мадянство, що в понеділок 16. III. пере-
їдуть на ряз гість в м. Замішчє і про-
дає приміщення трупа на місцях 25
чоловіків.

1-2

Український Наддніпрянський Хор

А. Котка.

У суботу 14. III. м. Борислав.

У неділю 15. III. м. Борислав.

У понеділок 16. III. м. Дрогобич.

У вівторок 17. III. м. Стрий.

У середу 18. III. м. Стрий.

На Концерт „Львівського Бояка“ —
„Мавка“ неділя 15. березня — устанави
будуть коїсна, з огляду на акустику, в
протинім порядку. „Поре-
док кінорий“.

1582 2-2

Засідання Бібліографічної Комісії
Наук. Т-ва ім. Шевченка відбудеться в
неділю 15. березня о 11. год. перед пол.
у бібліотечі Т-ва з оглядом повняком дла:
1. Укладання комісії, 2. Реферат П.
Богданького. До історії континенту
мудан „Кобзар“ Шевченка, 3. Реферат
Вол. Дорощенка, 4. Шевченкознавство
за останні десятиліття (огляд).

1-1

Неділя 15. березня Чайний вечір,
заором „Сонця Українок“ і т-ва „Бе-
ска“ а сальк т-ва Беска. В гл. вхо-
дять 1) спів, 2) сольні і т-ва, 3) фінан-
совий, 4) т-ва зобав під про-
водом п. Льва Лепкого. Початок о
годині 7. ввечері.

1581 1-1

Пригада. Наука на Курсі Інструкторок
при УПТ-і розпочнеться 20-го березня п.
р. Крім науки шиття й крою подавати-
муться основні знання домашнього й сіль-
ського господарства, гігієни, кооперації й
інших позитивних та негативних наук.
Курс триває три місяці. М. сича оплата
25 зох. Зголошення слати: УПТ-ю, Львів,
Ринок ч. 10. II. п. — Торговельно-проми-
слова Комісія.

1585 1-1

Навмис, симфонічна кантата Ст. Люде-
мча, яку викла „Львівський Бояк“ на кон-
церті дня 8. березня п. р. на загальне
бажання буде повторений повз дру-
гий а неділю дня 15. березня п. р. в селі
Народного Дому. Вісти по змерженні ці-
нах продає Книгарня Наукового Тов-а ім.
Шевченка.

1842 1-1

Надзвичайні датки на Рідну Школу
зложити в зох. Х. Учк. Збір академічної
гінзії у Львові 23. замість віни на до-
мовину ба. п. дер. Левицького, Ва. Кані-
р іван, уль школи в Хв'ячача 21. замість
віни на домовину ба. п. Ю. Пашкевич.
Ва. Жертводавця шира подяка. Головна
Управа УПТ.

1595 1-1

Виклад В. В. Садовського

на Темі: „Світлова господарство після
великої війни“, — відбудеться для чле-
нів Тов-а „Союз українських купців“ і чле-
нів „Мішакського Братства“ у Львові в
кімнатах „Мішакського Братства“ вул.
Русака 3. I. в неділю ч. 22. III. п. р. точ-
но о год. 11. пера пол. 1590 2-2

Вадія „Союз українських купців“.

Філія мр. Тов-а госп. „Сіль- ський Господар“ в Городенці

прийме зараз АГРОНОМА з укінченням
виспичи студіями рільництва з окрема й
з практикою в обсязі моло-
дарства. Зголошення слати враз з у-
слівками під адресою Д-ря В. Касянина,
1581 адюнта в Городенці. 2-3

ОКУЛІСТ

Д-р Г. ЦЕЛЬ

лікар Народної Лічниці

ординує в очних недугах

у Львові при вул. Ягайлонській 20.

1588 1-1/2

1584 2-10

Присилайте передплату!

фортеп'яни. П'яні-
на, Фісгармонії де-
шево і на сплати.

Цінники до диспо-
зиції. Тел. 20-45.

КОНРАД КАІН

І СИН

Львів, Коперника 16.

Лише і-ма фабрикації.

Перед тягненням

І класи нехай кожний заосмо-
триться льосом Державної Льо-
терії Клясової в бюрі

„Надія“, Львів, Синіуська Б.

Найліпша нагода збагатитися!

Головна виграва

350.000 золотих

крім цього виграє по: 200.000,
150.000, 100.000, 50.000, 30.000,
25.000, 20.000, 15.000, 10.000,
5.000, 4.000, 3.000, 2.000 і т. д.

Що другий льос виграє.

ЦІНИ: Цільний льос 32-й, поло-
виня 16-й, чвертка 8-й.

Поручаємо вчасно замовити, бо за-
пас льосів малий. Нише уміщену
картку замовлень виповнити і пере-
слати нам листом.

В цім місці витяги і переслати в листі.

КАРТА ЗАМОВЛЕНЬ.

„НАДІЯ“, Львів, вул. Синіуська Б.

Отсам замовлюю до 1. класу:

... льосів п'яток по зох. 32-

... льосів половинки по зох. 16-

... льосів чверток по зох. 8-

Належитість золотих ... вказу на о-

держанню льосу складанкою П. К. О.

1589 фірмою долученою. 3-3

Ім'я і пазівки:

Місцевість і остання пошта

Незрівняний вибір

в найновіших

костюмах-плащах

СТАНИСЛАВА ВРОНСЬКОГО СИНІ, ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 10.

Дрібні оголошення.

ГОШИКАРСЬКИЙ КУРС зачався в Су-
ходолі. Вісник є ще 10 місяць. Зголо-
шення приймає греко-кат. уряд парохії в
Суходолі п. Глібочий валок. 1591 1-1

НОТАРІАЛЬНИЙ субститут пошукує
посади. Зголошення під „нотар“ до
Адміністрації. 1592 1-3

ДАХІНКУ глиняну і асбестову висказ
Ізжико Вішківський, Львів, вул. Но-
вий Світ 20. 1522 4-10

СОЛІДНИЙ РІЛЬНИК з середки, агро-
номічний вишколенням з Харківщини,
казав, літ 27, 4 гоки практич. в Німеч-
чині, пошукує посади управителя філь-
рку, або іншої візювочної. Зголошення
пошукати слати: Dominiem Świętego p.
Zdobieszka Wola, woj. Łódzkie Tichon Boldo-
gini. 1594 1-1

ХЛОПЦІВ до науки підбавства прийме:
Андр. Сабарай, Головка рел. ково
Львова. 1593 1-2

РОЛОЖИТА віденка уліває конвензані
німецького, як також декіль гоки на
фортеп'яні. Шома, Пільва 7. 1601 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Режани не відповідає.

Лікарсько-дентист. заведення

д-ра Шимона Раппапорта і

Якова Насса

„Львів, вул. Синіуська 17/1.

Плюмбування й виципання зубів без
болу. Штучні зуби в калчуку і золоті
на американську систему. Пациєнтів з
пропавшою подогодується в найкращому
часі. ПТ. урядових та студентів значна
зливка. 1519 10-10

DÜRKOPP-А. машини
ли до шиття по-
лучає склад машини,
Городишк 10 п.
1510 10-10

ВИХОВАНІЙ

з а-
гранично не ма-
ючи цілковито зна-
комства, пристійний,
богатий власник біль-
шого підприємства,
середніх літ, ож-
ених з пачною або
вдовою з найбогач-
ших українських кру-
гів, іосредичитво не
виключає. Неаноні-
ми слати на адресу:
В. Комар, Львів І.
postres/ante.

1563 3-3

КАСИНО В ЦОППОТ

відкрите цілий рік

Rouletta — Baccara

Гра відбувається на данціській гульдени 25 гу-
денів — 1 англійському фунтові.

Інформації про подорож

в АРШАВІ. Тел. 157-31

і за посередництва бюра подорож Касина

1597 1-1 в Цоппот

ВІЛЬНЕ МІСТО ДАНЦІГ.

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

1597 1-1

!!! Ширіть наш часопис!!!

За редакцію відповідає О. Костин.

Видав Видавничий Спілка „Ціло“.

З друкарні Видавничої Спілки „Ціло“ Львів. Ринок ч. 12.